

Sbírka soudních rozhodnutí

STANOVISKO GENERÁLNÍHO ADVOKÁTA
HENRIKA SAUGMANDSGAARDA ØE
přednesené dne 8. září 2016¹

Věc C-275/15

**ITV Broadcasting Limited,
ITV2 Limited,
ITV Digital Channels Limited,
Channel Four Television Corp.,
4 Ventures Limited,
Channel 5 Broadcasting Limited,
ITV Studios Limited
proti
TVCatchup Limited (v insolvenčním řízení)
TVCatchup (UK) Limited,
Media Resources Limited,
za účasti
Secretary of State for Business,
Innovation and Skills,
Virgin Media Limited**

[žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)
(Odvolací soud [Anglie a Wales] [občanskoprávní oddělení], Spojené království)]

„Řízení o předběžné otázce — Harmonizace určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti — Směrnice 2001/29/ES — Článek 9 — Pojmy ‚kabel‘ a ‚přístup ke kabelu vysílacích služeb‘ — Další přenos televizního vysílání třetí stranou přes internetový streaming v jejich určené oblasti příjmu — ‚Live streaming““

I – Úvod

1. Projednávaná žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) [Odvolací soud (Anglie a Wales) (občanskoprávní oddělení), Spojené království] se týká výkladu článku 9 směrnice 2001/29/ES o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti², který stanoví, že touto směrnicí nejsou dotčena ustanovení použitelná v určitých jiných oblastech. Předkládající soud se Soudního dvora táže zvláště na výklad výrazu „přístup ke kabelu vysílacích služeb“, zmíněného v tomto článku jako jedna z oblastí, která není směrnicí 2001/29 dotčena.

¹ — Původní jazyk: francouzština.

² — Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 22. května 2001 (Úř. věst. 2001, L 167, s. 10).

2. Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce je podána v rámci sporu zahájeného na návrh komerčních poskytovatelů televizního vysílání, kteří tvrdí, že poskytovatelé služby dalšího přenosu, která svým uživatelům umožňuje přes internetový streaming (takzvaný „live streaming“) zdarma získat „naživo“ televizní vysílání, včetně televizního vysílání šířeného žalobkyněmi, porušují jejich autorská práva k televiznímu vysílání.

3. Soudnímu dvoru již byla v rámci téhož sporu předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce. Rozsudkem ze dne 7. března 2013, *ITV Broadcasting a další*³, Soudní dvůr rozhodl, že další přenos, který provádí poskytovatelé sporné služby, je „sdělováním veřejnosti“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29.

4. Soud prvního stupně v návaznosti na tento rozsudek konstatoval, že poskytovatelé sporné služby porušují autorská práva žalobkyň. Ve vztahu k některým předmětným vysíláním měl tento soud za to, že se poskytovatelé mohou dovolávat ustanovení britského práva, jež dovoluje další kabelový přenos některých vysílaných děl v jejich určené oblasti příjmu.

5. Žalobkyně podaly proti tomuto rozhodnutí odvolání k předkládajícímu soudu, který se táže Soudního dvora v podstatě na to, zda je takové vnitrostátní ustanovení, které omezuje výlučné právo držitelů autorských práv udělit svolení nebo zakázat sdělování veřejnosti, poskytnuté směrnicí 2001/29, v souladu s touto směrnicí. Je nesporné, že se na napadené další přenosy nevztahuje žádná z výjimek stanovených v článku 5 této směrnice.

6. Konkrétně se předkládající soud snaží zjistit, zda dotčené ustanovení může být nadále použitelné podle článku 9 směrnice 2001/29 z důvodu, že lze mít za to, že se týká „přístupu ke kabelu vysílacích služeb“. Tento soud vznáší rovněž otázky týkající se výkladu pojmu „kabel“ použitého v tomto článku, aby mohl určit, zda unijní právo brání použití tohoto ustanovení, pokud jde o další přenosy prováděné přes internetový streaming.

II – Právní rámec

A – Unijní právo

7. Bod 60 odůvodnění směrnice 2001/29 stanoví:

„Ochranou stanovenou v této směrnici by neměly být dotčeny vnitrostátní právní předpisy nebo právní předpisy Společenství v jiných oblastech, jakými jsou průmyslové vlastnictví, ochrana údajů, podmíněný přístup, přístup k veřejným dokumentům a pravidlo časové posloupnosti využívání ve sdělovacích prostředcích, které se mohou dotknout ochrany autorského práva a práv s ním souvisejících.“

8. Podle čl. 1 odst. 1, nadepsaného „Oblast působnosti“, se směrnice 2001/29 vztahuje na „právní ochranu autorského práva a práv s ním souvisejících v rámci vnitřního trhu, a to se zvláštním zřetelem na informační společnost“.

3 — *_* C-607/11, EU:C:2013:147.

9. Článek 9 uvedené směrnice, nadepsaný „Další používání jiných právních předpisů“, stanoví:

„Touto směrnicí nejsou dotčena ustanovení týkající se zejména patentových práv, ochranných známek, práv týkajících se průmyslových vzorů, užitných vzorů, topografií polovodičových výrobků, typů písma, podmíněného přístupu, přístupu ke kabelu vysílacích služeb, ochrany národních kulturních památek, požadavků na oprávněné vklady, právních předpisů o restriktivních praktikách a nekalé soutěži, obchodního tajemství, bezpečnosti, utajení, ochrany údajů a soukromí, přístupu k veřejným dokumentům a smluvního práva.“

B – Britské právo

10. Článek 73 odst. 1 a 2 písm. b) a odst. 3 Copyright, Designs and Patents Act 1988 [zákon z roku 1988 o autorském právu, vzorech a patentech, dále jen „(CDPA)“], nadepsaný „Příjem díla vysílaného rozhlasem či televizí a jeho další kabelový přenos“, ve znění použitelném na věc v původním řízení, stanoví:

„1) Tento článek se použije tehdy, pokud je dílo vysílané rozhlasem či televizí ze Spojeného království zachytáváno a ihned dále přenášeno přes kabel.

2) Autorské právo k dílu vysílanému rozhlasem či televizí není porušeno:

[...]

b) pokud a v rozsahu, v kterém je dílo vysíláno rozhlasem či televizí, aby bylo přijímáno v oblasti, kde je dále přenášeno kabelově, a pokud a v rozsahu, ve kterém je součástí uvedené služby.

3) Autorské právo k jakémukoli dílu zahrnutému v obsahu vysílání není porušeno, pokud a v rozsahu, ve kterém je uvedený obsah vysílán, aby byl přijímán v oblasti, kde je dále kabelově přenášen [...].“

11. Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že čl. 73 odst. 1 a odst. 2 písm. b) a odst. 3 CDPA, jak je citován výše, je výsledkem přizpůsobení tohoto zákona, ke kterému došlo v roce 2003, s cílem provedení směrnice 2001/29 do britského práva.

III – Spor v původním řízení, předběžné otázky a řízení před Soudním dvorem

12. Žalobkyně v původním řízení, tj. ITV Broadcasting Limited, ITV2 Limited, ITV Digital Channels Limited, Channel Four Television Corp., 4 Ventures Limited, Channel 5 Broadcasting Limited a ITV Studios Limited (dále jen, společně, „žalobkyně v původním řízení“), poskytují komerční volně přístupné televizní vysílání a jsou podle britského práva držiteli autorských práv ke svým televizním vysíláním, jakož i k filmům a dalším dílům a předmětům zahrnutým v jejich vysílání. Jsou financovány z reklam zařazených do jejich vysílání.

13. Žalobkyně v původním řízení podaly proti společnosti TVCatchup Limited žalobu k High Court of Justice (England & Wales) Chancery Division [Vrchní soud (Anglie a Wales), soud Lorda kancléře, Spojené království], přičemž tvrdily, že služba poskytovaná touto společností, která uživatelům umožňuje přes internetový streaming (takzvaný „live streaming“) zdarma získat „naživo“ televizní vysílání, včetně televizního vysílání šířeného žalobkyněmi v původním řízení, porušuje jejich autorská práva. Sporné služby jsou rovněž financovány reklamou.

14. Tento soud předložil Soudnímu dvoru první žádost o rozhodnutí o předběžné otázce týkající se výkladu pojmu „sdělování veřejnosti“ uvedeného v čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29.

15. Rozsudkem ze dne 7. března 2013 vydaným ve věci *ITV Broadcasting a další*⁴ Soudní dvůr rozhodl, že:

„Pojem ‚sdělování veřejnosti‘ ve smyslu čl. 3 odst. 1 [směrnice 2001/29/ES] musí být vykládán tak, že se vztahuje i na další přenos děl zahrnutých v pozemním televizním vysílání,

- který provádí subjekt odlišný od původního poskytovatele vysílání,
- přes internetový streaming zpřístupněný předplatitelům tohoto subjektu, kteří mohou tento další přenos přijímat poté, co se připojí k jeho serveru,
- přestože se tito předplatitelé nacházejí v určené oblasti příjmu tohoto pozemního televizního vysílání a mohou toto vysílání legálně přijímat na televizním přijímači“.

16. V návaznosti na tento rozsudek High Court of Justice (England & Wales) (Chancery Division) [Vrchní soud (Anglie a Wales), soud Lorda kancléře] konstatoval, že společnost TVCatchup Limited porušila autorská práva žalobkyně v původním řízení, a vydal příkaz k zabránění dalšímu porušování těchto práv.

17. Tento soud měl nicméně za to, že se TVCatchup Limited může ve vztahu ke třem televizním kanálům, a to kanálům ITV, Channel 4 a Channel 5, dovolávat důvodu na obranu vyplývajícího z čl. 73 odst. 2 písm. b) a odst. 3 CDPA v rozsahu, v němž tato společnost vysílala tyto kanály na internetu předplatitelům nacházejícím se v určené oblasti, odkud vysílání vychází. Tento soud měl v tomto ohledu za to, že pojem „kabelový přenos“, použitý v čl. 73 odst. 2 písm. b) a odst. 3 CDPA, je dostatečně široký, aby se vztahoval na přenos přes internet, ale nikoli na přenos pomocí mobilních zařízení, která využívají mobilní telefonní sítě.

18. Žalobkyně v původním řízení podaly odvolání ke Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) [Odvolací soud (Anglie a Wales) (občanskoprávní oddělení)]. V průběhu řízení před tímto soudem bylo vůči společnosti TVCatchup Limited zahájeno insolvenční řízení. Podnikatelská činnost vykonávaná dříve společností TVCatchup Limited je napříště vykonávána společností TVCatchup (UK) Limited na základě licence udělené společností Media Resources Limited. Tyto dvě poslední uvedené společnosti požádaly o vstup do odvolacího řízení jakožto vedlejší účastnice a jejich žádosti bylo vyhověno.

19. Jelikož měl předkládající soud za to, že je třeba článek 73 CDPA vykládat ve světle článku 9 směrnice 2001/29 a že v projednávané věci vyvstávají otázky týkající se působnosti tohoto článku, rozhodl se přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„Pokud jde o výklad článku 9 [směrnice 2001/29], konkrétně větu ‚[t]outo směrnici nejsou dotčena ustanovení týkající se zejména [...] přístupu ke kabelu vysílacích služeb‘:

- 1) Umožňuje uvedená věta soustavné používání ustanovení vnitrostátního práva, jež definuje obsah pojmu ‚kabel‘, nebo je působnost této části článku 9 určena významem pojmu ‚kabe‘, jenž je definován unijním právem?
- 2) Pokud je pojem ‚kabel‘ v článku 9 definován unijním právem, jaký je jeho význam? Zejména:
 - a) Má konkrétní technologický význam, omezený na tradiční kabelové sítě provozované obvyklými poskytovateli kabelových služeb?

⁴ — C-607/11, EU:C:2013:147.

- b) Nebo má technologicky neutrální význam, který zahrnuje funkčně podobné služby přenášené přes internet?
 - c) Zahrnuje v každém případě přenos mikrovlnné energie mezi pevnými pozemními body?
- 3) Vztahuje se uvedená věta na 1) ustanovení, která vyžadují, aby kabelové sítě přenášely určitá vysílání, nebo 2) ustanovení, která umožňují přenos vysílání pomocí kabelů, a) pokud přenos probíhá souběžně a je omezen na oblasti, které jsou určeny pro příjem vysílání, a/nebo b) pokud přenos vysílání probíhá na kanálech, které podléhají určitým veřejnoprávním povinnostem?
- 4) Pokud je obsah pojmu ‚kabel‘ v článku 9 definován vnitrostátním právem, podléhá toto ustanovení vnitrostátního práva unijním zásadám proporcionality a spravedlivé rovnováhy mezi právy držitelů autorských práv, vlastníků kabelů a veřejným zájmem?
- 5) Je článek 9 omezen na ustanovení vnitrostátního práva, která byla platná v době schválení směrnice, v době jejího vstupu v platnost nebo v poslední den lhůty pro její provedení, nebo se vztahuje rovněž na následná ustanovení vnitrostátního práva, která se týkají přístupu ke kabelu vysílacích služeb?“

20. Písemná vyjádření předložily žalobkyně v původním řízení, společnost TVCatchup (UK) Limited, vláda Spojeného království, jakož i Evropská komise. Na jednání konaném dne 25. května 2016 byly zastoupeny žalobkyně v původním řízení, Virgin Media Limited, vláda Spojeného království a Evropská komise.

IV – Právní analýza

A – K rozsudku ITV Broadcasting a další a k předmětu projednávané žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

21. V rozsudku ze dne 7. března 2013 ve věci ITV Broadcasting a další⁵, která je na pozadí projednávané žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, Soudní dvůr rozhodl, že další přenos, jako je další přenos prováděný žalovanými v původním řízení, je „sdělováním veřejnosti“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29⁶.

22. Z toho vyplývá, že takový další přenos nelze provádět bez souhlasu držitele autorských práv, ledaže by tento další přenos splňoval podmínky uvedené v článku 5 této směrnice⁷.

23. Dotčená vnitrostátní úprava, tj. čl. 73 odst. 2 písm. b) a odst. 3 CDPA, stanovuje podle mého názoru výjimku z práva na sdělování zavedeného článkem 3 směrnice 2001/29 tím, že stanoví, že autorské právo „není porušeno“ v případě dalšího přenosu určitých děl vysílaných rozhlasem či televizí v oblasti, která je určena pro příjem vysílání⁸. Toto zjištění je potvrzeno skutečností, že po formální stránce je čl. 73 odst. 2 písm. b) a odst. 3 CDPA ve vnitrostátním právu podle předkládajícího soudu kvalifikován právě jako „výjimka“ a „důvod na obranu proti porušování autorského práva“.

24. Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že žádný z účastníků řízení netvrdí, že se na tuto právní úpravu vztahuje některá z výjimek uvedených v článku 5 směrnice 2001/29.

⁵ — C-607/11, EU:C:2013:147.

⁶ — _ Pokud jde o pojem „sdělování veřejnosti“, viz bod 23 odůvodnění směrnice 2001/29 a rozsudek ze dne 31. května 2016, Reha Training (C-117/15, EU:C:2016:379, body 35 až 52).

⁷ — _ V tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. července 2009, Infopaq International (C-5/08, EU:C:2009:465, bod 52).

⁸ — _ Ve věci v původním řízení se zdá být nesporné, že díla dále přenášena žalovanými jsou součástí „uvedené služby“ ve smyslu čl. 73 odst. 2 písm. b) CDPA. Viz bod 10 tohoto stanoviska.

25. Jak tvrdí předkládající soud, ústřední otázkou je tedy to, zda se na takovou právní úpravu vztahuje článek 9 směrnice 2001/29 z důvodu, že lze mít za to, že se týká „přístupu ke kabelu vysílacích služeb“ ve smyslu tohoto článku⁹.

26. Navrhuji proto Soudnímu dvoru, aby se nejprve zabýval třetí předběžnou otázkou, jejíž podstatou je tato ústřední otázka.

27. Podle svého znění se třetí předběžná otázka týká jak ustanovení, která *vyžadují* další přenos určitých vysílání, tak ustanovení, která *umožňují* další přenos vysílání pomocí kabelů, „a) pokud přenos probíhá souběžně a je omezen na oblasti, které jsou určeny pro příjem vysílání *a/nebo* b) pokud přenos vysílání probíhá na kanálech, které podléhají určitým veřejnoprávním povinnostem“¹⁰. Z předkládacího rozhodnutí nicméně vyplývá jednak to, že dotčená vnitrostátní právní úprava žádný další přenos nevyžaduje, a jednak to, že se vztahuje pouze na situace, kdy je další přenos omezen na oblasti, které jsou určeny pro příjem vysílání¹¹.

28. Jsem tedy toho názoru, že je třeba třetí položenou otázku přeformulovat tak, že její podstatou je, zda je třeba článek 9 směrnice 2001/29 vykládat v tom smyslu, že do působnosti tohoto ustanovení a zejména výrazu „přístup ke kabelu vysílacích služeb“ spadá taková právní úprava, jako je čl. 73 odst. 2 písm. b) a odst. 3 CDPA, která umožňuje další přenos vysílání pomocí kabelu bez souhlasu držitelů autorských práv, pokud tento přenos probíhá souběžně a je omezen na oblasti, které byly určeny pro příjem vysílání, a pokud přenos vysílání probíhá na kanálech, které podléhají určitým veřejnoprávním povinnostem¹².

29. V následující analýze předložím důvody, pro které mám za to, že se na takovou právní úpravu, jako je čl. 73 odst. 2 písm. b) a odst. 3 CDPA, nevztahuje výjimka stanovená v článku 9 směrnice 2001/29 (část B). Tento závěr platí přímo z důvodu povahy a působnosti uvedeného článku 9 (část B.2), jakož i z důvodu, že se taková právní úprava netýká „přístupu ke kabelu vysílacích služeb“ ve smyslu tohoto článku (část B.3).

30. Z této analýzy vyplývá, že není namístě rozhodovat o ostatních otázkách položených předkládajícím soudem týkajících se jednak časové působnosti článku 9 směrnice 2001/29 (pátá předběžná otázka) a jednak výkladu pojmu „kabel“ použitého v tomto článku (první, druhá a čtvrtá předběžná otázka). Pro všechny případy nicméně uvedu některé poznámky k výkladu pojmu „kabel“, za účelem odpovědi na argumenty předložené v tomto ohledu účastníky řízení (část C)¹³.

31. Pokud jde o druhou předběžnou otázku písm. c), jejíž podstatou je, zda tento pojem zahrnuje přenos mikrovlnné energie mezi pevnými pozemními body, neposkytl předkládající soud žádné vysvětlení, pokud jde o důvody, které jej vedly k tomu, že považoval za nezbytné položit Soudnímu dvoru tuto otázku. Takové vysvětlení nelze dovodit ani z předkládacího rozhodnutí nebo vyjádření předložených Soudnímu dvoru, která neobsahují žádnou informaci v tom smyslu, že sporné další přenosy zahrnují přenos mikrovlnné energie mezi pevnými pozemními body. Navrhuji tedy Soudnímu dvoru, aby v souladu s ustálenou judikaturou konstatoval, že je druhá otázka písm. c) nepřipustná¹⁴.

9 — _ Podotýkám, že Soudnímu dvoru nebyla v tomto smyslu předložena žádná informace o tom, že by některá z jiných oblastí uvedených v článku 9 směrnice 2001/29 byla základem dotčené vnitrostátní právní úpravy.

10 — _ Kurziva provedena autorem stanoviska.

11 — _ Viz bod 10 tohoto stanoviska.

12 — _ Pro připomenutí, z ustálené judikatury vyplývá, že v rámci postupu spolupráce mezi vnitrostátními soudy a Soudním dvorem zavedeného článkem 267 SFEU, má Soudní dvůr možnost přeformulovat otázky, které jsou mu položeny, aby mohla být dána předkládajícímu soudu užitečná odpověď, která mu umožní rozhodnout spor, jenž mu byl předložen. Viz rozsudky ze dne 26. listopadu 2015, Aira Pascual a další (C-509/14, EU:C:2015:781, bod 22), a ze dne 17. prosince 2015, Viamar (C-402/14, EU:C:2015:830, bod 29).

13 — _ Viz body 63 až 74 tohoto stanoviska.

14 — _ Rozsudek ze dne 10. března 2016, Safe Interenvíos (C-235/14, EU:C:2016:154, body 115 a 116).

B – K výkladu článku 9 směrnice 2001/29 a výrazu „přístup ke kabelu vysílacích služeb“ (třetí otázka)

32. Podstatou třetí předběžné otázky položené předkládajícím soudem Soudnímu dvoru je to, zda taková právní úprava, jako je čl. 73 odst. 2 písm. b) a odst. 3 CDPA, spadá do působnosti článku 9 směrnice 2001/29, a zejména výrazu „přístup ke kabelu vysílacích služeb“.

1. Navrhované výklady

33. Vzhledem k tomu, že má předkládající soud pochybnosti, pokud jde o význam výrazu „přístup ke kabelu vysílacích služeb“ použitého v článku 9 směrnice 2001/29, uvádí v předkládacím rozhodnutí tři možné výklady tohoto výrazu.

34. Podle prvního přístupu, odpovídajícího stanovisku zastávanému žalobkyněmi v původním řízení a Komisí, se výraz „přístup ke kabelu vysílacích služeb“ týká pouze ustanovení, která *vyžadují*, aby provozovatelé kabelového vysílání poskytovali služby radiového a televizního vysílání, tedy ustanovení týkající se „povinností ve veřejném zájmu“ („must carry“) ve smyslu článku 31 směrnice 2002/22/ES¹⁵, dále jen „směrnice o univerzální službě“.

35. Podle druhého přístupu, odpovídajícího stanovisku zastávanému společnostmi TVCatchup (UK) Limited, Virgin Media Limited a vládou spojeného království, se článek 9 směrnice 2001/29 použije jak na ustanovení, která *vyžadují*, aby provozovatelé kabelového vysílání poskytovali další přenos určitého obsahu vysílání, tak i na ustanovení, která v zájmu veřejnoprávních služeb *umožňují* další přenos určitého obsahu vysílání v jejich uvedené určené oblasti příjmu.

36. Podle třetího přístupu se výraz „přístup ke kabelu“ obsažený v článku 9 směrnice 2001/29 netýká důvodů na obranu proti porušování autorského práva, ale spíše přístupu k fyzické infrastruktuře ve členských státech.

2. K výjimce zavedené článkem 9 směrnice 2001/29

37. Článek 9 směrnice 2001/29 se podle jeho nadpisu a znění týká „[d]alšího používání jiných právních předpisů“ tím, že stanoví, že touto směrnicí „nejsou dotčena“ ustanovení určitých oblastí. Bod 60 odůvodnění této směrnice přináší upřesnění, že ustanovení uvedená ve zmíněném článku 9 jsou ustanovení, která souvisejí s „jinými oblastmi“, které „se mohou *dotknout* ochrany autorského práva a práv s ním souvisejících“¹⁶.

15 — _ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o „univerzální službě“) (Úř. věst. 2002, L 108, s. 51; Zvl. vyd. 13/29, s. 367).

16 — _ Kurziva provedena autorem stanoviska. Z uvedeného bodu odůvodnění vyplývá, že článek 9 směrnice 2001/29 se týká jak vnitrostátních ustanovení, tak ustanovení unijního práva. Výraz „zejména“ použitý v tomto článku znamená, že výčet oblastí, které nejsou směrnicí dotčeny, není taxativní.

38. Článek 9 směrnice 2001/29 tedy nepovoluje výjimky z práv zavedených články 2 až 4 této směrnice. Výjimky jsou ostatně předmětem taxativní harmonizace podle článku 5 této směrnice¹⁷. Cílem sledovaným článkem 9 je naopak zachovat účinek ustanovení použitelných v určitých jiných oblastech, než jsou oblasti harmonizované uvedenou směrnicí¹⁸. Tento výklad se zdá být potvrzen výčtem oblastí v uvedeném článku 9, který mimo jiné zmiňuje ochranné známky, práva týkající se průmyslových vzorů, ochranu národních kulturních památek, právní předpisy o restriktivních praktikách a nekalé soutěži, ochranu údajů a soukromí, jakož i smluvní právo¹⁹.

39. Toto zjištění umožňuje samo o sobě vyloučit, aby se na takovou právní úpravu, jako je čl. 73 odst. 2 písm. b) a odst. 3 CDPA, který stanoví výjimku z výlučného práva na sdělování zakotveného článkem 3 směrnice 2001/29, mohl vztahovat článek 9 této směrnice.

40. Tento závěr platí nezávisle na skutečnosti, zda je další přenos chráněných děl prováděn přes kabel nebo internetový streaming. Z judikatury Soudního dvora v tomto ohledu vyplývá, že pojem „sdělování veřejnosti“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29 zahrnuje jakékoli zprostředkování chráněných děl bez ohledu na použitý technický prostředek nebo technologický proces²⁰ a ke každému přenosu nebo dalšímu přenosu díla za použití specifické technologie je v zásadě nutné individuální svolení autora dotčeného díla²¹.

41. Tato judikatura je v souladu s cílem, který sleduje směrnice 2001/29, a to přizpůsobení pravidel v oblasti autorských práv a práv s ním souvisejících vzhledem k technologickému rozvoji, který vedl ke vzniku nových způsobů využívání²², přičemž bude zajištěna vysoká úroveň ochrany ve prospěch autorů, aby tito mohli dostat za užití svého díla přiměřenou odměnu, zejména při příležitosti sdělování veřejnosti²³. Poznamenávám, že držitelům autorských práv není za další přenos povolený článkem 73 odst. 2 písm. b) a odst. 3 CDPA vyplácena žádná odměna²⁴.

42. Opačný výklad článku 9 směrnice 2001/29, který by vedl k vyloučení takové právní úpravy, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, z její působnosti, by podle mého názoru mařil cíl harmonizace sledovaný články 3 a 5 této směrnice.

43. Kromě toho výklad, který zastávám, nemůže být zpochybněn argumenty předloženými proti němu, zejména vládou Spojeného království.

44. Zprv argument vznesený vládou Spojeného království na jednání, podle kterého vnitrostátní právní úpravy týkající se udělování povolení provozovatelům kabelového vysílání, jejich infrastruktury a dalšího přenosu jejich vysílání, jsou jinou oblastí uvedenou v článku 9 směrnice 2001/29, nemá v této směrnicí žádnou oporu. I když ustanovení týkající se kabelové infrastruktury členských států

17 — Viz bod 32 odůvodnění směrnice 2001/29.

18 — Tento typ legislativního opatření není nijak výjimečný. Viz článek 13 směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/9/ES ze dne 11. března 1996 o právní ochraně databází (Úř. věst. 1996, L 77, s. 20) a pokud jde o směrnici 2012/2/EU, bod 51 tohoto stanoviska. Ohledně oblasti působnosti směrnice 2001/29 viz její čl. 1 odst. 1.

19 — Článek 9 směrnice 2001/29 kromě toho zmiňuje patentová práva, užité vzory, topografii polovodičových výrobků, typy písma, podmíněný přístup, požadavky na oprávněné vklady, obchodní tajemství, bezpečnost, utajení a přístup k veřejným dokumentům.

20 — Rozsudek ze dne 31. května 2016, Reha Training (C-117/15, EU:C:2016:379, bod 38 a citovaná judikatura). Viz rovněž čl. 11a odst. 1 písm. ii) Bernské úmluvy o ochraně literárních a uměleckých děl, ve verzi vyplývající ze změn ze dne 28. září 1979, a článek 8 smlouvy Světové organizace duševního vlastnictví (WIPO) o právu autorském, přijaté v Ženevě dne 20. prosince 1996.

21 — Rozsudek ze dne 7. března 2013, ITV Broadcasting a další (C-607/11, EU:C:2013:147, bod 24).

22 — Viz body 5 a 31 odůvodnění směrnice 2001/29, kapitola 2 důvodové zprávy k návrhu Komise předloženému dne 21. ledna 1998, na základě kterého byla přijata směrnice 2001/29 [COM(97) 628 final], a zelenou knihu „Autorské právo a práva s ním souvisejících v informační společnosti“, předloženou Komisí dne 19. července 1995 [COM(95)382 final, první kapitola, II, A].

23 — Rozsudek ze dne 4. října 2011, Football Association Premier League a další (C-403/08 a C-429/08, EU:C:2011:631, bod 186). Viz rovněž body 4, 9, 10, 31 a 35 odůvodnění směrnice 2001/29 a rozsudek ze dne 12. září 2006, Laserdisken (C-479/04, EU:C:2006:549, bod 57).

24 — V tomto ohledu viz čl. 5 odst. 5 směrnice 2001/29, který se týká provádění mezinárodních povinností členských států a Unie (bod 15 odůvodnění směrnice 2001/29 a bod 38 společného postoje (ES) č. 48/2000, přijatého Radou dne 28. září 2000, Úř. věst. 2000, C 344, s. 1). Pokud jde o soulad dotčené britské právní úpravy s povinnostmi vyplývajícími z Bernské úmluvy, viz Discussion Paper „Broadcasting and copyright in the internal market“ připravený Komisí v listopadu 1990, III/F/5263/90-EN, bod 4.2.27.

a podmínek přístupu na trh elektronických komunikací zajisté spadají do jiné oblasti, než je oblast, která je předmětem harmonizace prováděné touto směrnicí²⁵, není tomu tak v případě ustanovení, jako je čl. 73 odst. 2 písm. b) a odst. 3 CDPA, která jsou typickým příkladem harmonizace stanovené směrnicí 2001/29, a to ochrana autorského práva²⁶.

45. Tento závěr nemůže být ovlivněn skutečností, že se další přenos, který dotčená právní úprava umožňuje, omezuje na obsah vysílání na kanálech, které podléhají určitým veřejnoprávním povinnostem. Jelikož v textu směrnice 2001/29 ani v souvisejících přípravných dokumentech není sebemenší náznak v tomto smyslu, nespátřuji žádný důvod k tomu, aby byla takovým obsahům přiznána menší ochrana, než je ochrana stanovená článkem 3 této směrnice²⁷.

46. Zadruhé na rozdíl od toho, co tvrdí vláda Spojeného království, článek 9 směrnice 2001/29 nepředstavuje „úplné vyloučení harmonizace“. Zatímco článek 1 této směrnice, nadepsaný „Oblast působnosti“ podle odstavce 2 vylučuje z harmonizace stanovené uvedenou směrnicí určitá ustanovení *acquis* Unie, která by při neexistenci tohoto výslovného vyloučení spadala do působnosti této směrnice²⁸, není cílem článku 9 vymezovat působnost směrnice 2001/29, ale spíše zajistit právní jistotu²⁹ tím, že se vylučují neočekávané právní důsledky přijetí této směrnice.

47. Zatřetí cíle, které sleduje čl. 73 odst. 2 písm. b) a odst. 3 CDPA, a to, podle vlády Spojeného království, rozšířit spotřebitelům výběr v oblasti veřejných služeb televizního a rozhlasového vysílání tím, že jim bude umožněno přijímat tento obsah vysílání v oblastech, kde je špatný signál pozemního televizního vysílání a podpořit poskytovatele kabelových sítí v tom, aby zřídili kabelové infrastruktury, nemohou mít sebemenší vliv na výklad působnosti článku 9 směrnice 2001/29³⁰. V tomto ohledu připomínám, že Soudní dvůr v rozsudku *ITV Broadcasting a další*³¹ výslovně vyloučil, že další sporné přenosy budou považovány za pouhý technický prostředek směřující k zajištění nebo zlepšení příjmu původního přenosu v oblasti pokrytí signálem, přičemž v takovém případě by podle judikatury Soudního dvora nešlo o „sdělování veřejnosti“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29. V této souvislosti argument předložený vládou Spojeného království ve skutečnosti vyzývá Soudní dvůr, aby změnil tuto judikaturu, aniž k tomu je důvod.

48. Závěrem není podle mého názoru pochyb o tom, že se článek 9 směrnice 2001/29 na takovou právní úpravu, jako je čl. 73 odst. 2 písm. b) a odst. 3 CDPA, nevztahuje.

25 — Lze si snadno představit, že ustanovení stanovující podmínky, které musí dodržovat poskytovatelé sítí elektronických komunikací, včetně ustanovení, která ukládají povinnosti ve veřejném zájmu („must carry“) podle čl. 31 odst. 1 směrnice 2002/22, spadají do působnosti uvedeného článku 9.

26 — Pokud jde o rozsah působnosti, viz směrnice 2001/29, její čl. 1 odst. 1.

27 — Viz, pokud jde o rozsah harmonizace stanovené článkem 3 směrnice 2001/29, rozsudek ze dne 13. února 2014, *Svensson a další* (C-466/12, EU:C:2014:76, body 33 až 41).

28 — Článek 1 odst. 2 písm. a) až e) směrnice 2001/29 uvádí zejména ustanovení týkající se právní ochrany počítačových programů, práva na pronájem, práva na půjčování a určitých práv v oblasti duševního vlastnictví souvisejících s autorským právem, autorského práva a práv s ním souvisejících při družicovém vysílání programů a kabelovém přenosu, doby ochrany autorského práva a určitých práv s ním souvisejících a právní ochrany databází.

29 — Viz bod 50 společného postojů č. 48/2000 (citovaného výše) a sdělení Komise ze dne 20. října 2000 Evropskému parlamentu v souladu s čl. 251 odst. 2 druhým pododstavcem Smlouvy o ES o společném postoji přijatém Radou za účelem přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti [SEC/2000/1734 final]. Článek 9 nebyl součástí ani původního návrhu, předloženého dne 21. ledna 1998 (citovaného výše), ani pozměněného návrhu, předloženého dne 25. května 1999 [COM(1999)250 final], na základě kterého byla přijata směrnice 2001/29. Tento článek byl v průběhu legislativního procesu přidán Radou Evropské unie [viz společný postoj č. 48/2000 (citovaný výše)].

30 — Jak zdůraznily žalobkyně v původním řízení, vláda Spojeného království v konzultačním dokumentu zveřejněném dne 26. března 2015 uznala, že se důvod veřejné politiky článku 73 CDPA stal obsoletním (Consultation Paper „The balance of payments between television platforms and public service broadcasters“, Department for Culture, Media & Sport, bod 10, www.gov.uk/government/consultations/the-balance-of-payments-between-television-platforms-and-public-service-broadcasters-consultation-paper).

31 — Rozsudek ze dne 7. března 2013 (C-607/11, EU:C:2013:147, body 28 až 30 a citovaná judikatura).

49. Tento závěr platí nezávisle na výkladu výrazu „přístup ke kabelu vysílacích služeb“ použitého v článku 9 směrnice. V následující části nicméně ukáži, že přezkum tohoto výrazu vede ke stejnému závěru.

3. K výkladu výrazu „přístup ke kabelu vysílacích služeb“ uvedeného v článku 9 směrnice 2001/29

50. Na první pohled by výraz „přístup ke kabelu vysílacích služeb“ použitý v článku 9 směrnice 2001/29 mohl naznačovat, že jde o právní koncept, který je v *acquis* Unie dobře známý. Z mých výzkumů však vyplývá, že tomu tak není.

51. Tento výraz je totiž, pokud vím, použit pouze v přípravných dokumentech a v judikatuře související se směrnicí 2001/29³², jakož i ve směrnici 2012/28³³, jelikož unijní normotvůrce zvolil v článku 7 směrnice 2012/28 téměř totožné znění jako v článku 9 směrnice 2001/29³⁴.

52. Bez ohledu na neexistenci upřesnění poskytnutých těmito přípravnými dokumenty a touto judikaturou ohledně významu výrazu „přístup ke kabelu vysílacích služeb“³⁵ není podle mého názoru pochyb o tom, že se na takovou právní úpravu, jako je čl. 73 odst. 2 písm. b) a odst. 3 CDPA, tento výraz nevztahuje.

53. Zprvce navzdory určitým jazykovým odlišnostem³⁶ se mi jeví nesporné, že se tento výraz týká „přístupu“ ke „kabelu“. Nevidím však žádnou spojitost mezi článkem 9 směrnice 2001/29 týkajícím se „přístupu ke kabelu“ a dotčenou britskou právní úpravou, která stanoví, že dílo vysílané rozhlasem či televizí může být „dále přenášeno přes kabel“. Zdá se mi, že pojem „kabel“ je v těchto dvou právních úpravách použit v odlišných souvislostech.

54. Zatímco článek 9 směrnice 2001/29 se týká „kabelu“, ke kterému je požadován přístup, britská právní úprava se týká „kabelu“, který slouží jako prostředek přenosu. Jinými slovy se článek 9 této směrnice netýká přístupu veřejnosti k *obsahu* vysílání, jak patrně tvrdí společnosti TVCatchup (UK) Limited, Virgin Media Limited a vláda Spojeného království, ale spíše přístupu k *síti*³⁷.

32 — _ Viz rozsudek ze dne 29. ledna 2008, Promusicae (C-275/06, EU:C:2008:54, bod 11), bod 10 stanoviska generální advokátky Kokott ve věci Promusicae (C-275/06, EU:C:2007:454) a bod 6 stanoviska generální advokátky Sharpston ve věci Peek & Cloppenburg (C-456/06, EU:C:2008:21).

33 — _ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/28/EU ze dne 25. října 2012 o některých povolených způsobech užití osiřelých děl (Úř. věst. 2012, L 299, s. 5).

34 — _ Článek 7 směrnice 2012/28 zmiňuje mimo jiné „pravidla týkající se svobody tisku a svobody projevu ve sdělovacích prostředcích“.

35 — _ Ve svém sdělení Parlamentu ze dne 20. října 2000 o společném postoji Rady (viz výše) Komise uvádí, že článek 9 „je v souladu s *acquis communautaire* v oblasti autorského práva a práv s ním souvisejících“. Je možné, že Komise zde odkazuje na skutečnost, že jiné akty Unie obsahují obdobná ustanovení. Viz ohledně článku 13 směrnice 96/9 poznámku pod čarou 18 tohoto stanoviska.

36 — _ Určité jazykové verze článku 9 směrnice 2001/29 se týkají kabelu, který *patří* ke vysílacím službám (vysílací organizace) nebo který je jimi *využíván*. Viz zejména německou („Zugang zum Kabel von Sendediensten“) a anglickou jazykovou verzi („access to cable of broadcasting services“), ze kterých to podle všeho vyplývá. Viz rovněž bulharskou, českou, dánskou, estonskou, lotyšskou, maďarskou, nizozemskou, portugalskou a slovenskou jazykovou verzi. Jiné jazykové verze, kterých je podstatně méně, se spíše týkají přístupu ke kabelu vysílacími službami. Viz zejména španělskou, řeckou, chorvatskou, litevskou, rumunskou a finskou verzi. Naproti tomu italská a polská verze se zřejmě týkají přístupu *prostřednictvím* kabelu k vysílacím službám. Není jasné, jaký smysl má francouzské znění („l'accès au câble des services de radiodiffusion“).

37 — _ Viz v tomto ohledu rozlišování, které činí Komise mezi „regulací přenosu a regulací obsahu“ ve svém sdělení ze dne 26. dubna 2000 „Výsledky veřejné konzultace týkající se přezkoumání sdělení za rok 1999 a hlavní směry pro nový předpisový rámec“ [COM(2000) 239 final, s. 7].

55. Zadruhé paralela mezi výrazy „přístup ke kabelu“ a „dalším přenosem přes kabel“, jakou činí společnosti TVCatchup (UK) Limited, Virgin Media Limited a vláda Spojeného království, se jeví být nelogická, jelikož směrnice 2001/29 již ve svém čl. 1 odst. 2 písm. c) obsahuje ustanovení, které se týká výslovně „kabelového přenosu“³⁸.

56. Zatřetí jsou výrazy „přístup ke kabelu“ v *acquis* Unie podle mého názoru používány především v souvislosti s otázkou přístupu mezi poskytovateli ke kabelovým sítím³⁹, která byla předmětem harmonizace na úrovni Unie, zejména směrnicí 2002/19/ES, takzvanou „přístupovou směrnicí“⁴⁰.

57. Tato směrnice harmonizuje podle svého čl. 1 odst. 1 „způsob, kterým členské státy regulují přístup k sítím elektronických komunikací a přiřazeným zařízením a jejich vzájemné propojení“⁴¹. Z téhož článku vyplývá, že „přístupová směrnice“ spadá do společného předpisového rámce stanoveného směrnicí 2002/21, takzvanou „rámcovou směrnicí“⁴², jejímž cílem je podle Komise „posílit hospodářskou soutěž na trhu elektronických komunikací, zlepšit fungování vnitřního trhu a chránit základní zájmy uživatelů, kteří nejsou chráněni tržními silami“⁴³.

58. Nejlogičtější výkladem je tedy podle mého názoru ten výklad, že výraz „přístup ke kabelu vysílacích služeb“, použitý v článku 9 směrnice 2001/29, odkazuje na tento předpisový rámec, a zejména na „přístupovou směrnicí“⁴⁴. Mimochodem poznamenávám, že legislativní procesy týkající se „rámcové“ a „přístupové“ směrnice se částečně časově překrývaly s legislativním procesem týkajícím se směrnice 2001/29⁴⁵.

59. Nicméně se domnívám, že postačí konstatovat, že se na takovou právní úpravu, jako je čl. 73 odst. 2 písm. b) a odst. 3 CDPA, který se netýká přístupu k síti, výraz „přístup ke kabelu vysílacích služeb“ použitý v článku 9 směrnice 2001/29 nevztahuje, a není nezbytné, aby se Soudní dvůr vyjádřil k přesnému významu tohoto výrazu.

60. S ohledem na shora uvedené navrhuji, aby Soudní dvůr na třetí předběžnou otázku odpověděl v tom smyslu, že se na právní úpravu, která umožňuje další přenos vysílání pomocí kabelů bez souhlasu držitelů autorských práv, pokud tento přenos probíhá souběžně a je omezen na oblasti, které jsou určeny pro příjem vysílání, ať již původní vysílání probíhá na kanálech, které podléhají určitým veřejnoprávním povinnostem, či nikoli, nevztahuje článek 9 směrnice 2001/29.

38 — _ Uvedený čl. 1 odst. 2 písm. c) totiž nepřímě odkazuje na ustanovení směrnice Rady 93/83/EHS ze dne 27. září 1993 o koordinaci určitých předpisů týkajících se autorského práva a práv s ním souvisejících při družicovém vysílání a kabelovém přenosu (Úř. věst. 1993, L 248, s. 15) tím, že takřka doslovně přejímá název této směrnice. Viz bod 20 odůvodnění směrnice 2001/29 a bod 8 odůvodnění společného postoje č. 48/2000 (citovaný výše). Směrnice 93/83 zahrnuje pouze kabelový přenos vysílání pocházejícího z jiných členských států, což vyplývá z jejího čl. 1 odst. 3 a bodu 27 jejího odůvodnění, jakož i z rozsudku ze dne 7. prosince 2006, SGAE (C-306/05, EU:C:2006:764, bod 30).

39 — _ Viz zejména sdělení Komise ze dne 10. listopadu 1999 „K novému rámci pro infrastruktury elektronických komunikací a související služby – Přezkum 1999 rámce právní úpravy komunikací“ [COM(1999) 539 final], bod 4.2.4. nadepsaný „Přístup ke kabelu a předpisy o povinném provozování“. Viz rovněž zprávu Komise Evropskému parlamentu a Radě „Hodnocení uplatňování směrnice 98/34/ES v oblasti služeb informační společnosti“ [COM(2003) 69 final, poznámka pod čarou 56]. Viz ohledně „přístupu k infrastruktuře“ sdělení Komise ze dne 26. dubna 2000 (viz výše).

40 — _ Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 7. března 2002 o přístupu k sítím elektronických komunikací a přiřazeným zařízením a o jejich vzájemném propojení (přístupová směrnice) (Úř. věst. 2002, L 108, s. 7; Zvl. vyd. 13/29, s. 323).

41 — _ Podle uvedeného čl. 1 odst. 1 je cílem „přístupové směrnice“ „zavést v souladu se zásadami vnitřního trhu předpisový rámec pro vztahy mezi zajišťovateli sítí a poskytovateli služeb, který povede k dosažení trvalé hospodářské soutěže, interoperability služeb elektronických komunikací a k prospěchu zákazníka“.

42 — _ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) (Úř. věst. 2002, L 108, s. 33). Směrnice o univerzální službě je součástí stejného předpisového rámce.

43 — _ Sdělení Komise ze dne 15. prosince 2003 Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů „Budoucnost evropské regulační politiky v audiovizuální oblasti“ [COM(2003)784 final, s. 10]).

44 — _ Skutečnost, že Komise a členské státy znaly během legislativního procesu týkajícího se směrnice 2001/29 dotčenou britskou právní úpravu, jak zdůraznila vláda Spojeného království, nemůže podle mého názoru ovlivnit výklad článku 9 směrnice 2001/29.

45 — _ Návrhy, na základě kterých byly přijaty přístupová a rámcová směrnice byly předloženy Radě a Evropskému parlamentu dne 25. a 23. srpna 2000. Obě tyto směrnice byly přijaty dne 7. března 2002. Pro srovnání byl návrh směrnice 2001/29 předložen dne 21. ledna 1998, přičemž tato směrnice byla přijata dne 22. května 2001.

61. Vzhledem k odpovědi, kterou jsem navrhl na třetí předběžnou otázku, podle které se článek 9 směrnice 2001/29 *ratione materiae* nepoužije na vnitrostátní právní úpravu dotčenou v původním řízení, mám za to, že není třeba rozhodovat o páté předběžné otázce týkající se časové působnosti tohoto ustanovení.

62. Z tohoto zjištění rovněž vyplývá, že není nezbytné zabývat se otázkami položenými předkládajícím soudem, týkajícími se výkladu pojmu „kabel“ použitého v článku 9 směrnice 2001/29, a to první, druhou a čtvrtou předběžnou otázkou. Pro každý případ však v následující části učiním několik poznámek k výkladu tohoto pojmu. Tyto poznámky umožňují vyvrátit argument předložený společnostmi TVCatchup a Virgin Media Limited, podle kterého je uvedený pojem dostatečně široký k tomu, aby zahrnoval vysílání přes internetový streaming.

C – K pojmu „kabel“ použitému v článku 9 směrnice 2001/29 (první, druhá a čtvrtá otázka)

1. K autonomní povaze pojmu „kabel“

63. Podstatou první předběžné otázky předkládajícího soudu je, zda pojem „kabel“ použitý v článku 9 směrnice 2001/29 představuje autonomní pojem unijního práva.

64. Je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury z požadavku jednotného použití unijního práva a zásady rovnosti vyplývá, že znění ustanovení unijního práva, které výslovně neodkazuje na právo členských států za účelem vymezení svého smyslu a dosahu, musí být zpravidla vykládáno autonomním a jednotným způsobem v celé Unii⁴⁶.

65. Znění směrnice 2001/29 přitom neodkazuje na vnitrostátní právo, pokud jde o význam pojmu „kabel“ obsaženého v článku 9 této směrnice. Z toho tedy vyplývá, že je třeba mít pro účely použití této směrnice za to, že uvedený výraz představuje autonomní pojem unijního práva, který je třeba vykládat na území Unie jednotně.

66. Není tudíž třeba odpovídat na čtvrtou předběžnou otázku, která byla položena pouze pro případ, že by Soudní dvůr rozhodl, že pojem „kabel“ obsažený v článku 9 směrnice 2001/29 nepředstavuje autonomní pojem unijního práva.

2. K výkladu pojmu „kabel“

67. Podstatou druhé předběžné otázky písm. a) a b), které je třeba přezkoumat společně, předkládajícího soudu je, zda pojem „kabel“ použitý v článku 9 směrnice 2001/29 má konkrétní technologický význam, omezený na tradiční kabelové sítě provozované obvyklými poskytovateli kabelových služeb, nebo zda má spíše technologicky neutrální význam, který zahrnuje funkčně podobné služby přenášené přes internet.

68. Z důvodů uvedených níže vyjádřím svou podporu stanovisku zastávanému žalobkyním v původním řízení, vládou Spojeného království a Komisí, podle kterého se pojem „kabel“ ve smyslu článku 9 směrnice 2001/29 omezuje na tradiční kabelové sítě.

46 — _ Rozsudky ze dne 26. dubna 2012, DR a TV2 Danmark (C-510/10, EU:C:2012:244, bod 33 a citovaná judikatura), a ze dne 9. června 2016, EGEDA a další (C-470/14, EU:C:2016:418, bod 38).

69. Nejprve je třeba uvést, že pojem „kabel“ je obsažen nejen v článku 9 směrnice 2001/29, ale rovněž v čl. 1 odst. 2 písm. c), v čl. 2 písm. e) a v čl. 3 odst. 2 písm. d) této směrnice⁴⁷. Tento pojem je kromě toho použit v některých směrnících, ze kterých vychází směrnice 2001/29⁴⁸, a to směrnice 92/100/EHS⁴⁹, 93/83 a 93/98/EHS⁵⁰.

70. Za těchto podmínek a s přihlédnutím k požadavkům jednotnosti a soudržnosti unijního právního řádu musí mít pojmy používané ve všech těchto směrnících stejný význam, nevyjádřil-li unijní normotvůrce v konkrétním legislativním kontextu odlišnou vůli⁵¹.

71. Žádná ze shora uvedených směrnic nestanoví definici pojmu „kabel“. Je tudíž třeba tento pojem vykládat při zohlednění kontextu, do kterého je tato směrnice zasazena, a cílů, které směrnice 2001/29 sleduje⁵².

72. Pokud jde o kontext, do kterého je pojem „kabel“ zasazen, je třeba uvést, že je pojem „kabel“ ve všech dotčených směrnících používán ve vztahu k jiným technologiím, zejména „družicovému“ vysílání⁵³. Formulace „po drátě nebo bezdrátově, včetně vysílání pomocí kabelu nebo družice“ použitá v čl. 2 písm. e) a v čl. 3 odst. 2 písm. d) směrnice 2001/29⁵⁴ ostatně naznačuje, že pojmy „kabel“ a „družice“ představují podkategorie širších pojmů „po drátě“ a „bezdrátově“⁵⁵.

73. Pokud jde o cíle sledované směrnicí 2001/29, připomínám, že tato směrnice byla přijata s cílem reagovat na unijní úrovni na problémy ochrany autorského práva a práv s ním souvisejících, které vyvstaly v souvislosti s novými službami informační společnosti umožněnými díky internetu⁵⁶. V této souvislosti je třeba předpokládat, že unijní normotvůrce si byl plně vědom volby terminologie použité v této směrnici. Jinými slovy, pokud by chtěl unijní normotvůrce dát pojmu „kabel“ ve smyslu směrnice 2001/29 technologicky neutrální význam, je třeba se domnívat, že by zvolil obecnější pojem, například „drát“, nebo by přinejmenším upřesnil, že pojem „kabel“ zahrnuje další technologie, jako je vysílání přes internet⁵⁷.

74. Všechny výše uvedené úvahy hovoří ve prospěch závěru, že pojem „kabel“ použitý v článku 9 směrnice 2001/29 je omezený na tradiční kabelové sítě provozované obvyklými poskytovateli kabelových služeb. Tento závěr ostatně přímo navazuje na rozlišování, které činí rámcová směrnice a přístupová směrnice“ mezi jednotlivými typy sítí elektronických komunikací⁵⁸.

47 — _ Pojem „kabel“ je mimoto obsažen rovněž v poznámce pod čarou 4 směrnice 2001/29 související s bodem 20 odůvodnění této směrnice, který přebírá název směrnice 93/83 (viz zveřejněné znění směrnice, Úř. věst. 2001, L 167, s. 11).

48 — _ Viz bod 20 odůvodnění směrnice 2001/29.

49 — Směrnice Rady 92/100/EHS ze dne 19. listopadu 1992 o právu na pronájem a půjčování a o některých právech v oblasti duševního vlastnictví souvisejících s autorským právem (Úř. věst. 1992, L 346, s. 61).

50 — Směrnice Rady 93/98/EHS ze dne 19. října 1993 o harmonizaci doby ochrany autorského práva a určitých práv s ním souvisejících (Úř. věst. 1993, L 290, s. 9).

51 — _ Rozsudek ze dne 4. října 2011, Football Association Premier League a další (C-403/08 a C-429/08, EU:C:2011:631, bod 188).

52 — _ V tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. června 2016, Kreissparkasse Wiedenbrück (C-186/15, EU:C:2016:452, bod 30).

53 — _ Viz čl. 2 písm. e) a čl. 3 odst. 2 písm. d) směrnice 2001/29; čl. 6 odst. 2 směrnice 92/100 a bod 19 odůvodnění a čl. 3 odst. 4 směrnice 93/98. Stejně tak čl. 1 odst. 3 směrnice 93/83 rozlišuje další přenos „kabelem“ a další přenos „mikrovlnným systémem pro příjem“.

54 — _ Viz velmi podobně čl. 6 odst. 2 směrnice 92/100 a bod 19 odůvodnění a čl. 3 odst. 4 směrnice 93/98.

55 — _ Původní návrh předložený dne 21. ledna 1998 (viz výše) a pozměněný návrh předložený dne 25. května 1999 (viz výše), které vedly k přijetí směrnice 2001/29, neobsahovaly pojem „bezdrátově“, ale „rádiové vlny“. Tento pojem byl změněn (přinejmenším ve francouzském znění) z podnětu Rady, která požadovala obecnější pojem „bezdrátově“, který je obsažen v přijaté směrnici. Viz společný postoj č. 48/2000 (viz výše).

56 — _ Viz bod 41 a poznámka pod čarou 22 tohoto stanoviska.

57 — _ Pojem „internet“ nebyl vskutku v *acquis* Unie v době přijetí směrnice 2001/29 neznámý. Viz například čl. 4 odst. 2 směrnice o univerzální službě a body 2, 14, 19, 20 a 32 odůvodnění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu („směrnice o elektronickém obchodu“) (Úř. věst. 2000, L 178, s. 1).

58 — _ Viz bod 1 odůvodnění přístupové směrnice, který rozlišuje mezi „pevnými a mobilními telekomunikačními sítěmi“, „sítěmi kabelové televize“, „sítěmi používanými pro pozemní vysílání“, „družicovými sítěmi“ a „sítěmi internetu“. Viz rovněž čl. 2 písm. a) rámcové směrnice. Připomínám, že legislativní proces týkající se těchto směrnic se částečně časově překrýval s legislativním procesem týkajícím se směrnice 2001/29. Viz poznámka pod čarou 45 tohoto stanoviska.

V – Závěry

75. S ohledem na výše uvedené úvahy navrhuji, aby Soudní dvůr odpověděl na předběžné otázky položené Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) [Odvolací soud (Anglie a Wales) (občanskoprávní oddělení), Spojené království)] takto:

„Článek 9 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti musí být vykládán v tom smyslu, že do působnosti tohoto ustanovení nespadá taková právní úprava, která umožňuje další přenos vysílání pomocí kabelů bez souhlasu držitelů autorských práv, pokud tento přenos probíhá souběžně a je omezen na oblasti, které jsou určeny pro příjem vysílání, ať již původní vysílání probíhá na kanálech, které podléhají určitým veřejnoprávním povinnostem, či nikoli.“